

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

A6-0137/2008

8.4.2008

RAPORT

Arenguga seotud poliitikavaldkondade sidusus ja mõju, mida teatud bioloogiliste loodusvarade kasutamine ELis Lääne-Aafrika arengule avaldab (2007/2183(INI))

Arengukomisjon

Raportöör: Frithjof Schmidt

Arvamuse koostaja (*):
Carmen Fraga Estévez, kalanduskomisjon

(*) Menetlus kaasatud komisjonide osalusel – kodukorra artikkel 47

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	12
KALANDUSKOMISJONI ARVAMUS	15
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	18

(*) Menetlus kaasatud komisjonide osalusel – kodukorra artikkel 47

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

arenguga seotud poliitikavaldkondade sidususe ja mõju kohta, mida teatud bioloogiliste loodusvarade kasutamine ELis Lääne-Aafrika arengule avaldab (2007/2183(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse EÜ asutamislepingu artiklit 178;
- võttes arvesse Lissaboni lepingu artiklit 188d;
- võttes arvesse nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate, Euroopa Parlamendi ja komisjoni 2005. aasta ühisavaldust Euroopa Liidu arengupoliitika küsimuses: „Euroopa konsensus”¹;
- võttes arvesse koostöölepingut ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel, millele on alla kirjutatud Cotonous 23. juunil 2000. aastal² ja mida muudeti Luxembourgis 25. juunil 2005. aastal allkirjastatud lepinguga, millega muudetakse koostöölepingut³;
- võttes arvesse ELi-Aafrika ühisstrateegiat;
- võttes arvesse 20. septembril 2007. aastal esimest korda komisjoni poolt avaldatud „Euroopa Liidu aruannet arenguga seotud poliitikavaldkondade sidususe kohta” (KOM(2007)0545), mida hakatakse avaldama iga kahe aasta järel, ning sellele lisatud komisjoni talituste töödokumenti (SEK(2007)1202);
- võttes arvesse nõukogu 21.–22. detsembri 2004. aasta, 24. mai 2005. aasta, 10. märtsi 2006. aasta, 11. aprilli 2006. aasta, 17. oktoobri 2006. aasta, 5. detsembri 2006. aasta, 15. detsembri 2006. aasta ja 19.–20. novembri 2007. aasta järeldusi;
- võttes arvesse komisjoni talituste töödokumenti arenguga seotud poliitikavaldkondade sidususe (PCD) kohta, töökava aastateks 2006-2007, 7. märts 2006;
- võttes arvesse 18. septembri 2000. aasta ÜRO aastatuhande deklaratsiooni;
- võttes arvesse 22. märtsi 2002. aasta Monterrey konsensusust arengu rahastamise kohta;
- võttes arvesse mais 2007. avaldatud Euroopa Arengupoliitika Juhtimise Keskuse (ECDPM), Participi ja ICEI hindamisuuringut „The EU Institutions & Member States’ Mechanisms for Promoting Policy Coherence for Development” (ELi institutsioonide ja liikmesriikide mehhanismid arenguga seotud poliitikavaldkondade sidususe edendamiseks);

¹ ELT C 46, 24.2.2006, lk 1.

² EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3. Lepingut on viimati muudetud AKV-EÜ ministrite nõukogu otsusega nr 1/2006 (ELT L 247, 9.9.2006, lk 22).

³ ELT L 209, 11.8.2005, lk 27.

- võttes arvesse Evert Vermeer Foundationi ja CONCORDi ELi ühtekuuluvusprogrammi;
- võttes arvesse komisjoni 18. septembri 2007. aasta teatist „Ülemaailmse kliimamuutuste liidu loomine Euroopa Liidu ja kliimamuutustest enim mõjutatud vaeste arengumaade vahel”;
- võttes arvesse ÜRO kliimamuutuse raamkonventsiooni (UNFCCC) osaliste 13. konverentsi (COP13) tulemusi ja 3.–14. detsembril 2007. aastal Indoneesias Balis toimunud Kyoto protokollis osaliste kohtumise tulemusi;
- võttes arvesse oma 22. mai 2007. aasta resolutsiooni bioloogilise mitmekesisuse hävimise peatamise kohta 2010. aastaks¹;
- võttes arvesse komisjoni 21. mai 2003. aasta ettepanekut metsaõigusnormide täitmise järelevalvet, metsahaldust ja puidukaubandust (FLEGT) käsitleva ELi tegevuskava kohta (KOM(2003)0251), mis kinnitati põllumajandusministrite nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta järeldustega, ning nõukogu 20. detsembri 2005. aasta määrust FLEGT-litsentsimissüsteemi kehtestamise kohta puidu impordi suhtes Euroopa Ühendusse;
- võttes arvesse oma 7. juuli 2005. aasta resolutsiooni metsaõigusnormide täitmise järelevalvet, metsahaldust ja puidukaubandust (FLEGT) käsitleva ELi tegevuskava rakendamise kiirendamise kohta²;
- võttes arvesse keskkonnaministrite 20. veebruari 2007. aasta järeldusi, mis käsitlevad ELi eesmärke rahvusvahelise kliimarežiimi edasiseks arenguks 2012. aasta järgsel perioodil, milles „rõhutatakse vajadust konkreetsete poliitikate ja meetmete järele, et peatada ja vähendada metsade hävitamisest arengumaades tulenevaid süsinikdioksiidi heitkoguseid järgneva kahe või kolme aastakümne jooksul”;
- võttes arvesse komisjoni 23. detsembri 2002. aasta teatist kolmandate riikidega sõlmitavate kalandusalaste partnerluslepingute ühtse raamistiku kohta (KOM(2002)637);
- võttes arvesse Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) 1995. aastal vastu võetud vastutustundliku kalapüügi juhendit ja FAO 1999. aastal vastu võetud rahvusvahelist tegevuskava püügimahu juhtimiseks;
- võttes arvesse FAO 2005. aasta uurimust „Vastutustundlik kalapüük ja toiduainetega kindlustatus”, mille viis läbi John Kurien;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi tellimusel läbi viidud uuringut „Arenguga seotud poliitikavaldkondade sidusus ja ELi kalanduspoliitika mõju Lääne-Aafrika arengule”;
- võttes arvesse oma 25. oktoobri 2001. aasta resolutsiooni kalanduse ja vaesuse vähendamise kohta³;
- võttes arvesse Rahvusvahelise Migratsiooniorganisatsiooni avaldatud Juliette Hallaire’i

¹ *Vastuvõetud tekstid*, P6_TA(2007)0195.

² *Vastuvõetud tekstid*, P6_TA(2005)0300.

³ EÜT C 112, 9.5.2002, lk 353.

uurimust „L'émigration irrégulière vers l'Union européenne au départ des côtes sénégalaises” (Euroopa Liidu suunaline ebaseaduslik ränne Senegali rannikult) , september 2007;

- võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse arengukomisjoni raportit ja kalanduskomisjoni arvamust (A6-0137/2008),
- A. arvestades, et ÜRO aastatuhande deklaratsioonis kutsutakse kõiki riike üles tagama arengupoliitika sidusust;
- B. arvestades, et EL on võtnud kindla kohustuse tagada arenguga seotud poliitikavaldkondade sidusust (PCD) vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 178, milles on sätestatud, et ühendus võtab arvesse ühenduse arengukoostöö alase poliitika eesmärgi poliitikate puhul, mida ta rakendab ja mis tõenäoliselt mõjutavad arengumaid;
- C. arvestades, et ülalnimetatud Euroopa konsensuse arengu küsimuses lõikes 35 sätestatakse, et „EL on täielikult pühendunud meetmete võtmisele, mis edendavad arengupoliitika sidusust mitmes valdkonnas”, ning et „on oluline, et arenguga mitteseotud poliitika aitavad kaasa arengumaade poolt aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks tehtavatele jõupingutustele”;
- D. arvestades, et ülalnimetatud kaks korda aastas avaldatavas arenguga seotud poliitikavaldkondade sidusust (PCD) käsitlevas aruandes järeldatakse muu hulgas, et:
- PCD kui kontseptsioon ei ole veel piisavalt otsustamisprotsessidesse juurdunud;
 - püüdlustele vaatamata on EL alles PCD kontseptsiooni tulemusliku väljatöötamise algstaadiumis;
 - poliitikavaldkondade suuremat sidusust takistavad peamiselt ELi liikmesriikide vahelised ja arengumaade vahelised poliitiliste prioriteetide ja huvide konfliktid;
 - endiselt napib teadlikkust ja teadmisi PCD kohta, samuti on vaja tagada pidev kaasamine kõrgel poliitilisel tasandil;
 - arvestades, et kalandus on rannikuäärsetes riikides oluline majandussektor, võib see etendada tähtsat rolli toiduainetega kindlustatuse tagamisel,
- E. arvestades, et Euroopa Ülemkogu 2005. aasta mai järeldustes on võetud eesmärgiks tõhustada ELi arengupoliitika sidusust, eelkõige 12 prioriteetses poliitikavaldkonnas, kaasa arvatud kaubandus, kalandus, keskkond, kliimamuutused, migratsioon ja tööhõive;
- F. arvestades, et kaks Euroopa Liidu poolt enimkasutatud bioloogilist loodusvara Lääne-Aafrikas on kala ja puit, ja et Euroopa Komisjoni kaubanduse peadirektoraadi andmeil läheb üle 80% Lääne-Aafrika riikide majandusühenduse (ECOWAS) eksporditavast kalasaagist ja puidust ELi;
- G. arvestades, et ÜRO määratluse järgi on Lääne-Aafrika Aafrika kõige läänepoolsem

piirkond, mis koosneb järgmisest 16 riigist: Benin, Burkina Faso, Cabo Verde, Côte d'Ivoire, Gambia, Ghana, Guinea, Guinea-Bissau, Libeeria, Mali, Mauritaania, Niger, Nigeeria, Senegal, Sierra Leone, Togo (st ECOWAS ning Mauritaania)¹, ning arvestades, et lisaks sellele peetakse Kameruni sageli Lääne-Aafrika osaks,

Arenguga seotud poliitikavaldkondade sidusus (PCD)

1. väljendab heameelt komisjoni, nõukogu ja liikmesriikide üha suurema tähelepanu ja pühendumise üle PCD-ga seoses, mida näitavad 12 arenguga seotud poliitikavaldkondade alast kohustust, iga kahe aasta tagant esitatav aruanne ja mitmed muud uued mehhanismid;
2. rõhutab, kui oluline on poliitikavaldkondade sidusus Euroopa Liidu panusena aastatuhande arengueesmärkide saavutamisse;
3. rõhutab asjaolu, et poliitiline tahe ja pühendumus võtta arengumaade huve arvesse kõikides neid mõjutavates poliitikavaldkondades on äärmiselt oluline, saavutamaks paremat poliitikavaldkondade sidusust;
4. juhib tähelepanu Euroopa Liidu kalanduspoliitika ja puidukaubanduspoliitika tugevatele seostele arengupoliitikaga ning rõhutab, et ELi kalanduspoliitika ja puidupoliitika valdkonnas võetavad meetmed avaldavad tugevat mõju kohalikule säästvale arengule;
5. tuletab meelde, et ülalnimetatud ÜRO kliimamuutuste konverentsil tunnistati, et metsade hävitamine suurendab olulisel määral kasvuhoonegaaside heitkoguseid ja aitab seega kaasa kliimamuutusele, ning rõhutati vajadust toetada arengumaid nende püüdlustes hoida oma metsi ja neid säästvalt majandada; nõuab tungivalt, et EL ja liikmesriigid toetaksid rahaliselt olulisel määral rahvusvahelisi algatusi, et säilitada arengumaade metsi ja neid säästvalt kasutada ning majandada ja eelkõige toetada Aafrika riike;

Puit

6. on mures, et troopiliste metsade hävitamine on üks kliimamuutuse liikumapanevaid jõude, millest tuleneb umbes 20% inimtegevusest põhjustatud kasvuhoonegaaside heitkogustest aastas ning mis hävitab miljonite kohalike ja põliskogukondade elatusvahendeid;
7. on mures, et ebaseadusliku puidu ja metsamajandussaaduste odav import ning sotsiaalsete ja keskkonnaalaste põhinõuete eiramine mõne selles majandusharus osaleja poolt viib rahvusvahelised turud tasakaalust välja ja vähendab tootjariikide maksutuluseid;
8. on mures, et FAO andmetel on ökomärgistusega vähem kui 7% ülemaailmsetest metsaaladest ning vähem kui 5% troopilistest metsadest majandatakse säästval viisil;
9. tervitab asjaolu, et komisjon peab Lääne-Aafrikas ametlikke läbirääkimisi Ghana ja Kameruniga ning esialgseid arutelusid Libeeriaga, et kirjutada alla vabatahtlikele

¹ ÜRO piirkond hõlmab ka Saint Helena saart ja Briti ülemereterritooriumi Lõuna-Atlandi ookeanis, mida käesolevas resolutsioonis ei käsitleta.

partnerluslepingutele (VPA), kontrollimaks otse Euroopa Liitu eksporditavate puidutoodete seaduslikkust;

10. rõhutab, et kõik metsade säilitamise kavad, sealhulgas metsade ja süsiniku alane partnerlusfond (FCPF) ning metsaõigusnormide täitmise järelevalvet, metsahaldust ja puidukaubandust (FLEGT) käsitlev ELi tegevuskava, peavad tagama vastavalt ÜRO põlisrahvaste õiguste deklaratsioonile põlis- ja kohaliku kogukonna traditsioonilised ja tavapärased õigused oma metsade kasutamisele;
11. kutsub komisjoni üles rahuldama taotlusi rahastada abiprogrammide ja riikide strateegiadokumentide raames metsade säästva majandamise algatusi;
12. kutsub komisjoni üles esitama teatist, milles määratletakse ELi lähenemisviis, kaasatus ja toetus praegustele ja tulevastele rahastamismehhanismidele metsade kaitse edendamiseks ja metsade hävitamisest tulenevate heitkoguste vähendamiseks, sealhulgas ÜRO kliimamuutuse raamkonventsiooni / Kyoto protokollini ning metsade ja süsiniku alase partnerlusfondi raames; selles teatises peaks olema välja toodud Euroopa Liidu lubadus eraldada rahalisi vahendeid, et aidata arengumaadel kaitsta oma metsi, rahastada metsakaitsealasid ja edendada majanduslikke alternatiive metsade hävitamisele;
13. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kiirendama ülalnimetatud metsaõigusnormide täitmise järelevalvet, metsahaldust ja puidukaubandust käsitleva (FLEGT) ELi tegevuskava ja direktiivi rakendamist, mille eesmärk on võidelda ebaseadusliku metsaraie ja sellega seotud puidukaubanduse vastu ning edendada jätkusuutlikult toodetud puidutoodete tarbimist ja suurendada märkimisväärselt partnerriikide arvu;
14. kutsub komisjoni üles eelkõige esitama käesoleva ametiaja jooksul üldist õigusloomega seotud ettepanekut, et takistada ebaseaduslikest ja hävitavatest allikatest pärineva puidu ja puidutoodete turuleviimist;
15. nõuab tungivalt, et liikmesriigid ja komisjon kiirendaksid nii Euroopa Liidu, riikide kui ka kohalikul tasandil rohelise avaliku hanke poliitika vastuvõtmist ja rakendamist, mis soodustaks ökomärgistusega puidutoodete ostmist, eriti nende, mis on sertifitseeritud vastavalt *Forest Stewardship Councili* (Metsahoolde nõukogu) standardile;

Kalandus

16. rõhutab Lääne-Aafrika riikide suurt sõltuvust kalandusest kui tööhõive, toiduainetega kindlustatuse, valkude, riigitulude ja välisvaluuta allikast, sellest annab tunnistust ka Rahvusvahelise Migratsiooniorganisatsiooni (IOM) äsja avaldatud juhtumiuuring, milles väidetakse, et üks olulisimaid väljarände põhjusi Senegalis on kohaliku kalatööstuse halvenev olukord;
17. tunneb heameelt selles valdkonnas tehtud edusammude üle ning ergutab neid, kuid tunneb jätkuvalt muret aeglase tempo ja kõhklaste üle, mida näitavad üles mõned Lääne-Aafrika riigid oma kalavarude kaitsmisel; avaldab kahetsust, et vaatamata jõupingutustele, mida EL on kokkulepete raames teinud, ei ole bioloogiliste loodusvarade (sealhulgas

kalavarude) jätkusuutlik kasutamine ja selle eelised ikka veel nimetatud riikidele esmatahtsad, vaid allutatakse tihti muudele poliitilistele ja majanduslikele huvidele;

18. nõuab seetõttu tungivalt, et komisjon uuriks seda küsimust ja selget seost Lääne-Aafrika riikidest pärit sisserändajate Euroopa Liitu toimuva rände taseme ja Lääne-Aafrika ranniku kalavarude märkimisväärse kahanemise vahel;
19. kutsub komisjoni ja Lääne-Aafrika riikide valitsusi üles piirama ebaseaduslikku kalapüüki ning teostama järelevalvet ja kontrolli kalavarude üle, et peatada kalavarude järsk kahanemine Lääne-Aafrika vetes;
20. on seisukohal, et Lääne-Aafrika kalavarud kujutavad endast olulist potentsiaali kohaliku arengu edendamiseks ning toiduainetega kindlustatuse tagamiseks; märgib murelikult, et Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee (CECAF) viimaste 2006. aasta teaduslike hinnangute kohaselt kannatavad paljud Lääne-Aafrika kalavarud ülepüügi all ning vähemalt üks liik on väljasuremise ohus;
21. on seisukohal, et ühenduse arengupoliitika ja kalanduspoliitika vahelise sidususe määra hindamine hõlmab paljusid aspekte lisaks mitmete Lääne-Aafrika kolmandate riikidega sõlmitud kahepoolsetele kalandusalastele partnerluslepingutele; võrdselt tähtis on ühenduse poliitika järgmistes valdkondades:
 - Lääne-Aafrika vete seire, kontroll ja järelevalve ning ELi panus võitlusse ebaseadusliku, teatamata jäetud ja reguleerimata kalapüügi vastu;
 - kalavarude ning ökosüsteemi struktuuri alaste teadusuuringute toetamine;
 - ELi laevade eksport Lääne-Aafrikasse ja nende ümberregistreerimine;
 - fütosanitaarnormid kalade impordiks ja muud mittetariifsed kaubandustõkked;
 - ELi turupoliitika ning Lääne-Aafrikast imporditava kala tüüp ja kogus;
22. pidades silmas majanduspartnerluse lepingut (EPA) Lääne-Aafrika riikidega, mille suhtes ei ole veel täies ulatuses kokkulepet saavutatud ning mis on alla kirjutamata, palub komisjonil majanduspartnerluse lepingu protsessi raames puitu ja kalavarusid käsitlevate lepingute üle läbi rääkides järgida PCD tegevuskava;
23. keelitab veel kord komisjoni juhinduma majanduspartnerluse lepingute ülimalt eesmärgist, milleks on piirkondliku integratsiooni edendamine ja AKV riikide majandusliku olukorra tugevdamine, ning rõhutab sellega seoses eelkõige Lääne-Aafrika riikide olukorda;
24. on seisukohal, et Euroopa Liit peab oma kalanduspoliitikas, sealhulgas suhetes Lääne-Aafrikaga, järgima FAO 1995. aastal vastu võetud vastutustundliku kalapüügi juhendit;
25. avaldab rahulolu tõsiasi üle, et seitse Lääne-Aafrika riiki on sõlminud Euroopa Liiduga kalanduskokkuleppe vastavalt uuele partnerluslepingute korrale, millesse on lisaks algele

ühenduse laevastiku huvide kaitsmise eesmärgile lisatud sätted, mille alusel kolmas riik peab kehtestama kavad, mis tagavad kalavarude jätkusuutliku kasutamise;

26. on arvamisel, et püügivõimsuste varasem juurdevool piirkonda, kus kalanduse haldussüsteemid on võrdlemisi nõrgad ning vahendid järelevalveks ja kontrolliks kalalaevade tegevuse üle ebapiisavad, on aidanud kaasa probleemse olukorra tekkimisele selle piirkonna kalavarude osas; tervitab seega püügivõimsuste ühendusest Lääne-Aafrikasse üleviimise toetamise lõpetamist 2005. aastal;
27. märgib, et kui EL vähendab oma tegevust Lääne-Aafrika vetes, võivad asemele tulla teiste riikide laevastikud, mis ei pruugi samasid jätkusuutlikkuse põhimõtteid järgida;
28. on seisukohal, et eriti kalavarude osas tuleks esmajärjekorras tähelepanu pöörata järgmistele aspektidele:
 - kalavarude regulaarne hindamine uurimisreiside abil, mis teostatakse mereuurimislaevu kasutades nii ühenduse kui asjakohaste kolmandate riikide teadlaste osalemisel, mis hõlmab olemasolevad kalavarud kõigi riikide majandusvööndites, kellega on sõlmitud kalandusalased partnerluslepingud;
 - maismaal asuva infrastruktuuri, nii sadamate kui varustamise ja transpordi infrastruktuuri parandamine, et hõlbustada ühenduse ja muude riikide laevade sisenemist remondiks, maale toimetamiseks, ümberlaadimiseks jne, mis toob kolmandatele riikidele täiendavat tulu;
 - hügieeni- ja sanitaareeskirjade kohandamine, sest enamikus nimetatud riikides on puudused selles osas tõsised, mis mõnel juhul takistavad sooduspääsu ühenduse turule, mis nende ekspordile muidu võimaldataks;
 - kontrolli- ja järelevalveteenused, sest neil riikidel puuduvad vajalikud tehnilised ja inimressursid nende ülesannete teostamiseks, luues järelevalvekeskused, koolitades inspektoreid või soetades patrullaluseid ja õhustranspordivahendeid;
 - õigusliku raamistiku loomine, mis tagab kaitse ühenduse praegustele ja võimalikele investeeringutele, mis on seotud peamiselt ühissettevõtete loomisega, mis puutuvad praegu kokku liiga paljude takistustega kolmandatesse riikidesse investeerimisel peamiselt kontrolli kaotamise tõttu ettevõtte üle ja õigusliku kindlusetuse tõttu peaaegu kõigis piirkonna riikides; selliste ühissettevõtete loomine ei tohi tuua kaasa üleliigseid püügivõimsusi ei kohalikul ega piirkondlikul tasandil;
 - kalanduse säästva juhtimise kavade kehtestamine, millega reguleeritaks kohalike majandusharude tegevust ning piirataks laialt levinud ja bioloogiliselt mittejätkusuutlikku vaba ligipääsu varudele;
29. kutsub ühendust üles mitte siduma lepingutes ette nähtud maksete mahtu vastutasuks antavate kalapüügivõimaluste tasemega, mis võib ajendada kolmandaid riike mitte piirama juurdepääsu juhul, kui kalavarud on kahanenud, või kaasa tuua kolmanda riigi tulude järsu ja märkimisväärse kahanemise;

30. kutsub Euroopa Liitu üles võtma järgmisi meetmeid, et muuta kalapüük Lääne-Aafrikas – kas partnerluslepingu või eraõigusliku lepingu raames – jätkusuutlikuks ning ühenduse arengupoliitikaga sidusaks:

- viia enne kalapüügi alustamist läbi vastavate kalavarude suuruse usaldusväärne hindamine ning korrata seda regulaarsete ajavahemike järel;
- kui Aafrika kalavarud on liigselt kahanenud, peavad Euroopa Liidu ja muud välismaised laevad astuma esimesi samme püügikoguste vähendamiseks;
- töötada välja pikaajalised programmid, et teaduslikult hinnata kalavarude suuruse hetkeseisu ja suundumusi ning nende ökoloogilisi suhteid, samuti kalapüügi mõju neile ja toetada ka Lääne-Aafrika teadussuutlikkust;
- esitada täpseid, usaldusväärseid ja õigeaegseid avalikke aruandeid kolmandate riikide vetes tegutsevate Euroopa Liidu laevade kalasaakide ja tegevuse kohta;
- anda abi tugilaborite arendamiseks, et aidata neil kergemini täita fütosanitaarnõudeid ekspordiks Euroopa Liitu;
- luua koos Euroopa Liidu Lääne-Aafrika partneritega programm võitluseks ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu, sealhulgas piirkondliku järelevalve kava vastavalt India Ookeani Komisjoniga sõlmitud kokkuleppele; toetada Lääne-Aafrika suutlikkust teostada nii kodumaiste kui välislaevade kalapüügi üle tõhusat kontrolli ja järelevalvet;
- arutada lepingute tingimusi kohalike kogukondadega;
- võtta meetmeid kohalike kalurite ja laevastike eelisjuurdepääsu tagamiseks kalavarudele;
- luua pikaajalised programmid, mis suurendavad lisaväärtust kohalikele töötlevatele tööstustele, võimaldades kohapeal püütud kala ka kohapeal töödelda ja seejärel Euroopa Liitu eksportida;
- reformida ja kohandada praegust päritolureeglite süsteemi, et kajastada kohalikke tingimusi ja tegelikku olukorda;

31. on sunnitud tunnistama, et vaatamata tõsiasjale, et kalanduskokkulepetega antavad rahalised toetused moodustavad praegu märkimisväärse osa mõne kolmanda riigi koguelarvest, millele lisanduvad laevaomanike investeeringud ja liikmesriikide kahepoolsetel alustel tehtav koostöö (sealhulgas finantskoostöö), ei tohiks koostöö jätkusuutliku arengu nimel toetuda üksnes ühisele kalanduspoliitikale, vaid tuleb kaasata teised ühenduse poliitikavaldkonnad, eelkõige arengukoostööpoliitika, et luua poliitilised ja sotsiaalmajanduslikud tingimused, mis võimaldaksid neil riikidel halduse ja rahastamise valdkonnas tehtavad jõupingutused ümber suunata, nii et nad suudaksid kasutada täielikult ja jätkusuutlikult bioloogiliste loodusvarade potentsiaali;

32. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid kooskõlastaksid oma arengukoostööprojekte

paremini, sealhulgas prioriteete ja eesmärke seades;

33. peab kahetsusväärseks asjaolu, et 2007. aasta mais komisjoni tellimusel valminud ELi–AKV majanduspartnerluse lepingute jätkusuutlikkuse mõju hindamises ei uuritud metsandussektorit ning kalandusküsimusi käsitleti vaid põgusalt;

34. nõuab, et komisjon:

- üldiselt teostaks üha üksikasjalikumaid jätkusuutlikkuse mõju hindamisi;
- kaasaks jätkusuutlikkuse mõju hindamisse senisest põhjalikumalt arenguga seotud poliitikavaldkondade sidususe küsimused;
- telliks kaks jätkusuutlikkuse mõju hindamist majanduspartnerluse lepingu kohta Lääne-Aafrikaga, keskendudes arenguga seotud poliitikavaldkondade sidususele eelkõige kalandus- ja puidusektoris, mis sisaldaks ka hinnangut kohalikule ja põliskogukonnale avaldatava mõju kohta;

35. jõuab järeldusele, et FLEGT-protsess ja kalandusalaste partnerluslepingute uus põlvkond alates 2003. aastast on arengut soodustavale poliitikale heaks lähtepunktiks; rõhutab siiski, et ELi kalandus- ja puidupoliitikat Lääne-Aafrika suhtes tuleb laiendada ja edendada, et saavutada arenguga seotud poliitikavaldkondade tõeline sidusus;

36. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele, Regioonide Komiteele, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma, Lääne-Aafrika riikide majandusühenduse, Aafrika Liidu, Majandusliku Koostöö ja Arengu Organisatsiooni, allpiirkondliku kalanduskomisjoni ning Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee sekretariaadile, kõigi Lääne-Aafrika riikide majandusühenduse liikmesriikide valitsustele, samuti Mauritania ja Kameruni valitsustele.

SELETUSKIRI

2005. aasta detsembris ELi institutsioonide ja liikmesriikide poolt ühiselt heaks kiidetud Euroopa arengukonsensuses kuulutati ühiseks eesmärgiks arenguga seotud poliitikavaldkondade sidususe tagamine. See hõlmab ELi erinevate poliitikavaldkondade (nt kaubandus-, põllumajandus- ja kalanduspoliitika) arengumaadele avaldatava mõju süstemaatilist hindamist. Ka Euroopa arengukonsensus artiklis 35 rõhutatakse arenguga seotud poliitikavaldkondade sidususe (PCD) olulisust. Kuna PCD on saanud ELi arengukoostöö oluliseks koostisosaks, kuulub arengukomisjoni ülesannete hulka nüüd ka kontrollimine, et teiste valdkondade poliitika oleks ELi arengupoliitikaga kooskõlas. Arengukomisjoni uus põhikirjajärgne kohustus tagada parlamendi kontroll sidususe tagamise kohaldamise üle tuleneb otseselt Euroopa konsensus artiklist 35.

20. septembril 2007. aastal esitas komisjon nõukogu taotlusel esimese üldaruande PCD kohta, mida hakatakse edaspidi avaldama iga kahe aasta tagant. See laiahaardeline dokument, mille komisjon koostas kõikidele liikmesriikidele suunatud küsimustiku alusel, sisaldab muu hulgas järgmisi järeldusi:

- PCD rakendamine ELis on alles algetapis. Seda kontseptsiooni ei ole kõikides poliitikavaldkondades veel piisavalt juurutatud.
- Poliitikavaldkondade suuremat sidusust takistavad peamiselt erinevad prioriteedid ning huvide konfliktid ELi liikmesriikide vahel ja arengumaade vahel. Järelikult ei ole PCD-d võimalik teostada poliitilise sekkumiseta kõige kõrgemal tasemel.
- Eri poliitikavaldkondade poliitika mõju teiste riikide arenguväljavaadetele ei teadvustata veel piisavalt ning teadmised selle kohta on puudulikud.

Käesolevas raportis käsitleb nüüd ka parlament PCD-d, olles varem korduvalt kritiseerinud mitte piisavalt järjekindla poliitika tagajärgi arengupoliitika seisukohalt. Et käsitleda seda teemat piisavalt ja algatusraportilt nõutava lühidusega, tuli selle mahtu ja sisu piirata.

See viis tähelepanu ühele põhiprobleemile, mis on seotud Euroopa Parlamendi ülesandega hinnata poliitikavaldkondade sidusust. Kuna küsimus on mitmete poliitikavaldkondade koosmõjus, tegelevad teemadega, mis kuuluvad erinevatesse poliitikavaldkondadesse, üldreeglina mitmed Euroopa Parlamendi komisjonid. Sellest tulenevad institutsioonisisesed pädevuse konfliktid. Arengukomisjoni kui peamise arengupoliitika mõju hindava komisjoni staatus on mõnevõrra küsitavaks muutunud, eelkõige kuna komisjon ei ole veel piisaval määral üle võtnud oma uusi kohustusi ja volitusi vastavalt suhteliselt uuele arengukoostöö rahastamisvahendile. Käesoleva raporti puhul lepiti pärast pikki arutelusid kalanduskomisjoniga kokku, et raportis piirdatakse mõjuga, mida teatud bioloogiliste loodusvarade – eelkõige puidu ja kalavarude – kasutamine ELis Lääne-Aafrika arengule avaldab. Meelega on välja jäetud kaevandamisest ja nafta, kuna need ei ole säästvat majandamist vajavad taastuvad ressursid.¹ Geograafiliselt piirdatakse Lääne-Aafrikaga. ÜRO

¹ Seda teemat käsitletakse AKV resolutsioonis hea valitsemistava, läbipaistvuse ja aruandekohustuse kohta seoses loodusvarade kasutamisega AKV riikides.

definiitsiooni kohaselt tähendab see Lääne-Aafrika riikide majandusühenduse liikmesriike ja Mauritaaniat. Kamerun on samuti kaasa arvatud. Komisjoni kaubanduse peadirektoraadi andmeil läheb enam kui 80% Lääne-Aafrika riikide majandusühendusest eksporditud kalast ja puidust ELi. ELil kui peamisel importijal on arvestamisväärne mõju.

Puit ja metsandus

Rahvusvaheline üldsus tunnistas Balil ühemõtteliselt, et metsade hävitamine on üks kliimamuutuse peamisi põhjuseid ning see tuleb kiiremas korras peatada. Aafrika on praeguseks üks kliimamuutusest enim mõjutatud piirkondi maailmas. ÜRO kliimamuutuse raamkonventsiooni (UNFCCC) osaliste 13. konverentsil loodi uus fond – metsade ja süsiniku alane partnerlusfond, et toetada metsakaitseprogramme maailma vaeseimates riikides. On ülimalt vajalik, et EL ja liikmesriigid suurendaksid oma panust sellesse fondi. EL võiks sel eesmärgil kasutada oma regulaarseid põllumajanduseelarve ülejääke.

Uurimused annavad kinnitust selle kohta, et metsade hävitamine, kliimaga seotud kõrbestumine ja suurenenud rändevood Aafrika sisemaalt rannikule on omavahel seotud. Euroopa Liit peab neist tõsiasjadest vajalikud järeldused tegema ning neid omavahel seotud tegureid oma arengu- ja välismajanduspoliitikas tõsisemalt arvesse võtma.

Kamerunis ja teistes Lääne-Aafrika riikides domineerivad metsanduses Euroopa ettevõtted. Reguleerimise ja kontrolli puudumise tõttu langetatakse märkimisväärne osa puudest ebaseaduslikult ja mittesäästvalt. EL reageeris sellele olukorrale 2005. aastal, võttes vastu metsaõiguse normide täitmise järelevalve, metsahalduse ja puidukaubanduse määruse (FLEGT). Selle eesmärk on võidelda ebaseadusliku metsaraie vastu. Vajadust arendada ökoloogiliselt ja sotsiaalselt jätkusuutlikku metsandussektorit ei ole aga piisavalt arvesse võetud. Rohkem tähelepanu tuleb pöörata ka metsades elavate ja metsadest sõltuvate inimeste õigustele ning huvidele. On ülimalt vajalik, et EL toetaks rohkem kohalikke algatusi, tagamaks, et metsandust hallatakse jätkusuutlikult ja keskkonda säästvalt, võttes nõuetekohaselt arvesse inimõigusi. Eeskujuks peaks olema Forest Stewardship Councili (FSC) märgisele vastamise kriteeriumid. Ka ELi ja liikmesriikide avalikke hankeid korraldavad ametiasutused peaksid need kriteeriumid järk-järgult üle võtma. Eesmärgiks peab olema tagada, et EL tohib importida ainult sellist puitu ja puidutooteid, mille päritolu on selgelt tõendatud ning mis pärineb jätkusuutlikult hallatud ressurssidest. Tuleb tarvitusele võtta tõhusad meetmed, et takistada impordi ümbersuunamist kolmandate riikide, näiteks Venemaa ja Hiina kaudu.

Kalad ja merefauna

Lääne-Aafrika majandus sõltub suuresti kalandusest kui toidu ja ekspordi allikast ning töökohti andvast majandussektorist. Teadusuuringud näitavad, et Lääne-Aafrika piirkonna meredes toimub kõige laialdasem kalapüük maailmas. On selgeid märke selle kohta, et mitmete liikide osas toimub ülepüük. Rahvusvaheline konkurents kalalaevastike vahel Lääne-Aafrika rannikul ja piisavate järelevalvemehhanismide puudumine on toonud kaasa ulatusliku ebaseadusliku kalapüügi. See on ka märgatavalt vähendanud kohalike kalurite saaki.

Kuigi kalandusalastes partnerluslepingutes on alates 2002. aastast püütud neist tõsiasjadest vajalikke järeldusi teha, vastavad need FAO vastutustundliku kalapüügi suuniste standarditele siiski kahjuks ainult osaliselt. Lisaks sellele hõlmavad kalandusalased partnerluslepingud ainult osa ELi ja Lääne-Aafrika vahelistest suhetest merendussektoris. Järgmised valdkonnad:

- kaubandus,
- kalavarude teadusuuringud,
- veekogude seire ja kontroll,
- ELi laevade eksport ja sõitmine võõra lipu all

ei ole piisavalt kaetud. Eriti veekogude seire vajab rohkem tähelepanu ja paremat korraldamist. Vaja on:

- Lääne-Aafrika vete seireprogramme – positiivse näitena võib tuua Luksemburgi poolt mitmeid aastaid rahastatud programmi, mis on nüüdseks kahjuks lõpetatud, samuti India ookeani praeguse programmi. Siia juurde kuulub ka tugevam kontroll ELi laevade üle. Sellega seoses tuleks uurida, kas süstemaatilist infrastruktuuri väljaarendamist järelevalveks rahvusvaheliste kalalaevastike üle Lääne-Aafrika vetes oleks võimalik sihipäraselt toetada ka Euroopa Liidu arengukoostöö raames;
- pikaajalisi teadusuuringute programme kalavarude ja merefauna arendamiseks üldiselt;
- viia läbi uurimusi küsimuses, kas kaubandus on ülepüügi põhjuseks ning kuidas ülepüüki senisest paremini ära hoida;
- hinnata laialdasemalt ja süstemaatilisemalt kalandusalaste lepingute sidusust arenguga ning nende mõju ja tagajärgi.

Rahvusvahelise Migratsiooniorganisatsiooni (IOM) 2007. aasta septembris läbiviidud uuringust nähtus, et Senegalis on kohaliku kalatööstuse allakäik ja suurenenud ränne omavahel otseselt seotud. Samuti IOMi andmetel püüdis 2006. aasta jooksul Vahemerd Euroopa suunas ületada 31 000 aafriklast, kellest 6000 sai seejuures surma. Paljud eksperdid peavad seda väga tagasihoidlikuks hinnanguks ja oletavad, et tegelik arv on palju suurem.

Kokkuvõtteks võib tõdeda, et puit ja kala on Lääne-Aafrika majandusliku ja sotsiaalse arengu seisukohalt kaks olulisimat toodet. Nimetatud toodete peamise ostjana saab Euroopa Liit etendada tähtsat rolli Lääne-Aafrika piirkonna edasises arengus neis valdkondades. FLEGTi protsess ja uued kalandusalased partnerluslepingud on selle juures heaks lähtepunktiks. Siiski on tungivalt vaja, et Euroopa Liit astuks täiendavaid samme poliitikavaldkondade sidususe suurendamiseks. Tuleb toetada mõlema kontseptsiooni kvalitatiivset arendamist ja laiendamist, et edendada Lääne-Aafrika jätkusuutlikku arengut.

27.3.2008

KALANDUSKOMISJONI ARVAMUS

arengukomisjonile

arenguga seotud poliitikavaldkondade sidususe ja mõju kohta, mida teatud bioloogiliste loodusvarade kasutamine ELis Lääne-Aafrika arengule avaldab (2007/2183(INI))

Arvamuse koostaja (*): Carmen Fraga Estévez

(*) Menetlus kaasatud komisjonide osalusel – kodukorra artikkel 47

ETTEPANEKUD

Kalanduskomisjon palub vastutaval arengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. avaldab rahulolu tõsiasi üle, et seitse Lääne-Aafrika riiki on sõlminud Euroopa Liiduga kalanduskokkuleppe vastavalt uuele partnerluslepingute korrale, millesse lisaks algsele eesmärgile kaitsta ühenduse laevastiku huve on lisandunud sätted, mille alusel kolmas riik peab kehtestama kavad, mis tagavad kalavarude jätkusuutliku kasutamise;
2. tunneb heameelt selles valdkonnas tehtud edusammude üle ning ergutab neid, kuid tunneb jätkuvalt muret aeglase tempo ja kõhkluste üle, mida näitavad üles mõningad Lääne-Aafrika riigid oma kalavarude kaitsmisel; avaldab kahetsust, et vaatamata jõupingutustele, mida Euroopa Liit on kokkulepete raames teinud, ei ole bioloogiliste loodusvarade (sealhulgas kalavarud) jätkusuutlik kasutamine ja selle eelised ikka veel nimetatud riikidele esmatahtsad, vaid allutatakse tihti muudele poliitilistele ja majanduslikele huvidele;
3. on sunnitud tunnistama, et vaatamata tõsiasi järele, et kalanduskokkulepetega antavad rahalised toetused moodustavad praegu märkimisväärse osa mõningate kolmandate riikide üldeelarvest, millele lisanduvad laevaomanike investeeringud ja liikmesriikide kahepoolsetel alustel tehtav koostöö (sealhulgas finantskoostöö), ei tohiks koostöö jätkusuutliku arengu nimel toetuda üksnes ühisele kalanduspoliitikale, vaid tuleb kaasata teisi ühenduse poliitikaid, eelkõige arengukoostööpoliitikat, et luua poliitilised ja

sotsiaalmajanduslikud tingimused, mis võimaldaksid neil riikidel halduse ja rahastamise valdkonnas tehtud jõupingutused ümber suunata, nii et nad suudaksid kasutada täielikult ja jätkusuutlikult bioloogiliste loodusvarade potentsiaali;

4. on seisukohal, et eelkõige kalavarude puhul tuleks esmajärjekorras rõhku panna järgmistele asjaoludele:
 - kalavarude regulaarne hindamine uurimiskampaaniate abil, mis viiakse läbi uurimislaevade abil ning kus osalevad ühenduse ja asjaomaste kolmandate riikide teadlased, hõlmates olemasolevaid kalavarusid nende riikide kõikides majandusvööndites, kellega on sõlmitud kalandusalased partnerluslepingud;
 - maismaal asuvate infrastruktuuride, nii sadamate kui ka varustamise ja transpordi infrastruktuuri parandamine, et hõlbustada nii ühenduse kui ka muude riikide aluste sisenemist sadamatesse remontimiseks, lossimiseks, ümberlaadimiseks jne, mis toob täiendavaid eeliseid kolmandatele riikidele;
 - hügieeni- ja sanitaareeskirjade kohandamine, kuna enamikus nimetatud riikides on selles osas tõsised puudused, mis mõnel juhul takistab neid kasutamast soodustatud juurdepääsu ühenduse turule, mis nende ekspordil võiks olla;
 - kontrolli- ja järelevalveteenused, kontrollikeskuste sisseseadmise, inspektorite koolitamise või patrullaluste ja lennundusalaste vahendite hankimise kaudu, kuna nimetatud riikidel puuduvad vajalikud tehnilised ja inimressursid selle tegevuse läbiviimiseks;
 - õigusliku raamistiku kehtestamine ühenduse olemasolevate ja võimalike investeeringute kaitseks, tulenevalt peamiselt ühisettevõtete loomisest, mis seisavad praegu silmitsi liiga paljude takistustega kolmandasse riiki investeerimiseks, mis on põhiliselt tingitud kontrolli kaotamisest ettevõtete üle ja õiguslikust ebakindlusest enamikus selle piirkonna riikides;
 - kalanduse säästva juhtimise kavade kehtestamine, millega reguleeritaks kohalike majandusharude tegevust ning piirataks üldist ja bioloogiliselt mittejätkusuutlikku vaba ligipääsu varudele.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	27.3.2008
Lõpphääletuse tulemused	+: 23 -: 1 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Alfonso Andria, Stavros Arnautakis, Elspeth Attwooll, Iles Braghetto, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, Paulo Casaca, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Emanuel Jardim Fernandes, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Alfred Gomolka, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Rosa Miguélez Ramos, Seán Ó Neachtain, Struan Stevenson, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Cornelis Visser
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Ole Christensen, Constantin Dumitriu, Raúl Romeva i Rueda, Thomas Wise
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	Francesco Ferrari

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	1.4.2008
Lõpphääletuse tulemused	+: 25 -: 1 0:
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Alessandro Battilocchio, Thijs Berman, Josep Borrell Fontelles, Marie-Arlette Carlotti, Nirj Deva, Hélène Goudin, Alain Hutchinson, Romana Jordan Cizelj, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Gay Mitchell, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Felekna Uca, Luis Yañez-Barnuevo García, Anna Záborská, Mauro Zani
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Mihaela Popa, Anne Van Lancker, Renate Weber